

[Gottschalck-Hansen.]

grel som det billede, jeg søgte at tegne af den. Heroverfor vil jeg bare pege på den omstændighed, at grundstigningsskyldprovenuet fra året 1959-60 til regnskabsåret 1962-63, altså fra det år, hvor den 12. almindelige vurdering blev gennemført, og til nu, hvor vi ikke har gennemført den 13. almindelige vurdering, er steget fra 20,2 mill. kr. til 64,8 mill. kr. Det er altså en tredobling, bare grundet på omvurderinger eller på denne efter min mening fuldkommen tåbelige bestemmelse om, at hvis man foretager en forbedring af en ejendom til 5.000 kr. — det er lovens § 2 — skal der finde omvurdering sted; det betyder, at når en mand foretager en eller anden forbedring på sin bygning, skal han på sin grund beskattes yderligere. Det er de tørre tal, som vi har fra statsregnskabet, de kan jo ikke diskuteres. Det er altså en skat grundet på forbedringer, der er gennemført, eller grundet på salg, der har fundet sted.

Forholdet er jo det, at der hvert år handles ca. 7 pct. af parcelhusene. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde, at vi har talt uforholdsmæssigt meget måske om parcelhuse; men det er jo også i første række parcelhusejernes interesse, at dette system bliver fjernet, for det er dem, der må betale de store afgifter og bære de store byrder. Men jeg erkender, ærede medlem, at det også i meget høj grad spiller en rolle for dem, der bor i udlejningsejendomme, og det er jo sagt så stærkt, så klart, så tydeligt og så godt, som det kan siges, af det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen. De, som bor i et nyt kompleks, en nyopført ejendom, hvor der er en grundværdistigningsafgift, får den ganske enkelt væltet over på lejen, for det hjemler loven ret til; sådan er det.

Men så er der en gruppe, som ingen har talt om her i dag, og det er industrien. (Axel Kristensen: Jo, det har jeg!). Det ærede medlem hr. Axel Kristensen må undskyldte. Det er industrien, som skal have udvidelsesmuligheder. Vi taler om,

at vi gerne vil øge vore markedsmuligheder, at vi gerne vil have en større verden at virke i og konkurrere med; men så må vi jo også skabe mulighed for, at dette kan lade sig gøre, ved at omkostningsniveauet ikke bliver urimeligt gennem uforholdsmæssig høje skatter på disse ejendomme med en grundværdistigningsafgift.

Jeg må holde på, at vort forslag er ædrueligt og rigtigt. Når vi har fremsat det som et forslag til beslutning, så er det, fordi vi ikke har det tekniske apparat; så er det, fordi vi forventer, at den høje regering, der altid er hjælpsom og lydhør, når vi beder om saglig bistand, vil hjælpe os med at løse dette problem. Derfor har vi — det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Ove Hansen — foretrukket ikke at fremsætte lovforslag; det magtede vi rent teknisk ikke; vi har fremsat et forslag til folketingsbeslutning. Jeg har forstået, at mange er interesserede i et sagligt arbejde på dette område, og jeg er da helt sikker på — vi ligger jo meget hårfint, når en stemmeafgivning skal finde sted — at det ærede medlem hr. Erhard Jakobsens stemme kan jeg fuldt og helt regne med, så det kan jo godt tænkes, at vort forslag til beslutning engang kan blive ført ud i livet.

Ove Hansen: Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen fortæller, at når man ikke har kunnet fremsætte lovforslag i paragrafform, er det, fordi man ikke har haft det tekniske apparat dertil, og det skal indrømmes. Men efter de udtalelser, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen er kommet med her i dag, synes jeg også, man savner en anden forudsætning for at kunne fremsætte et sådant forslag, som jeg har den opfattelse at det ærede medlem alligevel ikke helt er klar over, når vi tager problemerne grundstigningsskyld, grundskatter og personlige skatter op til virkelig drøftelse.

Det ærede medlem glemmer, og det gør de konservative og venstre også, når de